

Lovforslag nr. L 19. Fremsat den 5. oktober 1989 af landbrugsministeren (Tørnæs)

Forslag

til

Lov om ophævelse af visse love under Landbrugsministeriet og ændring af lov om frikommuner

(Afbureaukratisering)

§ 1

Følgende love ophæves:

- 1) Lov nr. 29 af 3. februar 1960 om statstilskud til landbrugskursus m.m.,
- 2) lov nr. 383 af 4. december 1963 om salg af skind og huder ved offentlig auktion,
- 3) lov om bekæmpelse af muldvarpe, jf. lovbekendtgørelse nr. 338 af 26. juli 1967, og
- 4) lov om voldgift i tvistigheder angående krydsbefrugtning i frøavl og sygdomssmitte på markafgrøder.

§ 2

I lov om frikommuner, jf. lovbekendtgørelse nr. 583 af 31. august 1989, foretages følgende ændringer:

1. § 23, stk. 1, affattes således:

»Landbrugsministeren kan godkende regler for frikommuneforsøg, hvorefter en frikommune kan varetage bekæmpelse af muldvarpe og mosegrise. Bekæmpelsen finansieres ved afgifter, der opkræves hos ejerne af de faste ejendomme i kommunen.«.

2. § 23, stk. 2, ophæves.

Stk. 3 bliver herefter stk. 2.

3. I § 23, stk. 3, der bliver stk. 2, udgår: »og 2«.

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 1990.

Stk. 2. Frikommuneregulativer, der er godkendt efter den hidtidige udformning af § 23 i lov om frikommuner, bevarer deres gyldighed.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovene foreslås ophævet som led i regeringens igangværende bestræbelser på at afbureaukratisere det danske samfund.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Lov om statstilskud til landbrugskursus m.m. bemyndiger landbrugsministeren til at anvende indtil 200.000 kr. årligt som tilskud til ubemidlede deltagere i skolekursus og til kursus afholdt af landboforeninger og husmandsforeninger. Det forudsættes, at emnerne for kurserne har tilknytning til landbruget.

Tilskudsordningen administreres af 5 landsdelskursusudvalg, og Landbrugsministeriet yder tilskud til denne administration inden for et beløb på 50.000 kr. årligt, svarende til 25 pct. af det samlede tilskudsbeløb.

Tilskud til de omhandlede kursus vil kunne opnås gennem bl.a. lovgivningen om støtte til fritidsundervisning samt – til visse af kurserne – efter loven om tilskud til efteruddannelse inden for jordbrugerhvervene.

Lovens ophævelse har ingen personalemæssige konsekvenser for staten eller kommunerne.

Lovens ophævelse indebærer en besparelse på 250.000 kr. pr. år.

Lovens tekst er optrykt som bilag 1.

Lov om salg af skind og huder ved offentlig auktion var en videreførelse af lov nr. 178 af 7. juni 1958 om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder. Denne lov gennemførtes for at give pelsdyravlerne mulighed for at afholde auktioner uden betaling af auktionsafgift og uden at betale for medvirken af en beskikket auktionsleder for at kunne konkurrere på lige fod med det afgiftsfrie auktionssalg i Sverige, Norge, Finland og England.

I 1963 blev loven udvidet til også at omfatte salg af udenlandske huder og skind, og Landbrugsministeriet har med hjemmel i lov nr. 383/1963 ved skrivelse af

31. juli 1974 meddelt bevilling efter lovens § 1, stk. 2, til Danske Pelsdyrauktioner, Glostrup, til afholdelse af auktion som nævnt.

Auktionsafgifterne for frivillige offentlige auktioner bortfaldt ved lov nr. 207 af 21. maj 1969 om ændring af forskellige lovbestemmelser om retsafgift m.v.

Danske Pelsauktioner, der er den eneste auktionsvirksomhed af denne art her i landet, har i skrivelse af 12. april 1989 meddelt Landbrugsministeriet, at Justitsministeriet den 11. november 1988 har beskikket virksomhedens administrerende direktør som auktionsleder i Glostrup retskreds i henhold til lov om offentlig auktion ved auktionsledere, jf. lovbekendtgørelse nr. 191 af 9. april 1986.

Lov nr. 383/1963 er herefter indholdsløs og kan ophæves.

Lovens ophævelse har ikke økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for staten eller kommunerne.

Lovens tekst er optrykt som bilag 2.

Lov om bekæmpelse af muldvarpe, § 1, stk. 1, bemyndiger landbrugsministeren til efter indstilling fra landbo- og husmandsforeninger eller kommunalbestyrelser at pålægge enhver kommunalbestyrelse at gennemføre en bekæmpelse af muldvarpe.

Efter aftale med Kommunernes Landsforening og efter henstilling fra Indenrigsministeriet har bemyndigelsen ikke været benyttet i en lang årrække, da sådanne pålæg ville modarbejde statens betsræbelsers på at reducere statens bloktilskud til kommunerne.

Lovens § 1, stk. 3 og 4, bemyndiger kommunalbestyrelserne til selv at iværksætte en bekæmpelse, og ophævelse af loven vil derfor begrænse kommunernes adgang til at iværksætte en bekæmpelse af muldvarpe til de tilfælde, hvor der er en særlig kommunal interesse heri.

Lovens ophævelse har ingen økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for staten eller kommunerne.

Lovens tekst er optrykt som bilag 3.

Lov om voldgift i tvistigheder angående krydsbefrugtning i frøavl og sygdomssmitte på markafgrøder blev vedtaget i 1948 og byggede på en betænkning af 18. januar 1935 afgivet af et udvalg nedsat af Landbrugsministeriet den 26. februar 1931.

Ved loven etableredes et voldgiftssystem, der skulle tage stilling til erstatningsager vedrørende sygdomssmitte i markafgrøder, og det var især smitte med meldug og rust fra vinterbyg til vårbyg, man havde i tankerne. Herudover skulle sager om foranstaltninger til forebyggelse af skader i frøavlen som følge af krydsbefrugtning kunne afgøres ved voldgift.

For at sikre, at der blev tale om et hurtigt og smidigt system, fastsattes ved lovens §§ 3-4 bestemmelser for den formelle fremgangsmåde, hvis man ønskede at rejse en voldgiftssag.

Erfaringerne har imidlertid vist, at de nævnte procedureforskrifter og især bestemmelserne i § 4, stk. 2, om de formelle frister for rejsning af en voldgiftssag har ført til afvisning af velbegrundede sager, fordi de fastsatte frister ikke var overholdt.

Formændene for de 2 voldgiftskredse har oplyst, at der i de seneste 10 år i alt har foreligget 2 sager om krydsbefrugtning og 1 sag om sygdomssmitte til behandling.

For så vidt angår sager om krydsbefrugtning kan det oplyses, at Dansk Frøhandlerforening og De samvirkende danske Frøavlerforeninger som et tillæg til standardfrøavlskontrakten har indført retningslinier for løsning af krydsbefrugtningsproblemer. De to foreninger finder herefter ikke behov for, at 1948-loven opretholdes, for så vidt angår bestemmelserne om krydsbefrugtning i frøavl.

Tilsvarende har De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Statens Planteavlsud-

valg og Plantesundhedsrådet tiltrådt, at loven ophæves, for så vidt angår sygdomssmitte i markafgrøder.

Det skal i øvrigt bemærkes, at sager angående tab forårsaget af krydsbefrugtning eller sygdomssmitte efter lovens ophævelse vil kunne indbringes for domstolene efter almindelige civile retlige erstatningsregler.

Lovforslaget har ingen økonomiske eller personalemæssige konsekvenser for staten eller kommunerne.

Lovens tekst er optrykt som bilag 4.

Til § 2

Til nr. 1 og 2

Ved ophævelsen af lov om bekæmpelse af muldvarpe bortfalder hjemmelen til kommunal bekæmpelse af muldvarpe hos private grundejere. Efter almindelige kommunalretlige regler må det herefter antages, at sådan bekæmpelse fremover kun vil kunne ske i ekstraordinære tilfælde, hvor der foreligger en særlig kommunal interesse heri. Efter § 3 i den nuværende lov om bekæmpelse af muldvarpe udredes udgifterne ved kommunal muldvarpebekæmpelse af kommunekassen.

Efter den nuværende § 23, stk. 1, i lov om frikommuner kan landbrugsministeren godkende frikommuneforsøg, hvorved kommunal bekæmpelse af muldvarpe finansieres ved opkrævning af afgift hos kommunens grundejere. I nr. 1 foreslås, at landbrugsministeren fortsat skal kunne godkende sådanne forsøg. Bestemmelsen er af redaktionelle årsager sammenskrevet med hjemmelen i den nuværende § 23, stk. 2, om forsøg med kommunal bekæmpelse af mossegrise.

Lov nr. 29 af 3. februar 1960 om statstilskud til landbrugskursus m.m.

§ 1. Landbrugsministeren bemyndiges til at anvende indtil 200.000 kr. årlig som tilskud til følgende af landboforeninger og husmandsforeninger afholdte eller godkendte kursus:

- a) Landbrugsfaglige kursus,
- b) Kursus i landbrugets bierhverv, herunder havebrug, frugtavl, fjerkræavl, kaninavl og biavl,
- c) Andre kursus af betydning for landbrugserhvervet,
- d) Husholdningskursus og kursus i husmodergering i øvrigt.

Den pågældende bevilling kan anvendes dels som tilskud til ubemidlede deltagere i kursus (skolekursus) af mindst 4 og højst 14 dages varighed på dertil af Landbrugsministeriet godkendte skoler, dels som tilskud til landboforeninger og husmandsforeninger til hel eller delvis dækning af disses udgifter ved afholdelse af kursus (foreningskursus) for ubemidlede eller som tilskud til ubemidlede deltagere i sådanne kursus. Tilskud til kursusdeltagere må ikke overstige disses direkte udgifter ved deltagelse i det pågældende kursus.

Når særlige forhold taler derfor, kan landbrugsministeren tillade, at fornævnte regel om varigheden af et kursus fraviges.

§ 2. Fordelingen af bevillingen mellem de enkelte landsdele foretages af landbrugsministeren.

Inden for hver landsdel foretages fordelingen af de bevilgede beløb af et udvalg på 3 medlemmer, hvoraf formanden vælges af landbrugsministeren. Af de 2 andre medlemmer vælges den ene af landsdelens samvirkende landboforeninger (på Bornholm af Bornholms landøkonomiske Forening), det andet af de samvirkende husmandsforeninger i landsdelen. Fordelingen foretages efter regler, der fastsættes af landbrugsministeren.

§ 3. Udgifterne ved de i § 2 omhandlede udvalgs virksomhed godgøres efter bestemmelser, der fastsættes af landbrugsministeren.

De til dækning af udgifterne fornødne beløb bevilges på de årlige finanslove.

§ 4. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne og Grønland, træder i kraft den 1. april 1960. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 100 af 8. maj 1908 om statstilskud til landbrugskursus.

De skoler, der er godkendt til afholdelse af kursus i henhold til den hidtidige lovgivning om statstilskud til landbrugskursus, anses som godkendt i henhold til nærværende lovs bestemmelser.

Bilag 2

Lov nr 383 af 4. december 1963

Lov om salg af skind og huder ved offentlig auktion

VI FREDERIK DEN NIENDE af Guds Nåde Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg, gør vitterligt:

Folketinget har vedtaget og Vi ved Vort samtykke stadfæstet følgende lov:

§ 1. Landbrugsministeren kan meddele personer bevilling til uden auktionsledernes mellemkomst og uden betaling af auktionsafgift at afholde frivillig offentlig auktion over skind og huder af pelsdyr og husdyr i den kommune, hvor pågældende bor.

Stk. 2. Bevilling kan endvidere meddeles producentforeninger og lignende sammenslutninger under forudsætning af, at foreningens vedtægter indeholder en bestemmelse om, at enhver producent af indenlandske pelsdyrskind eller huder kan blive medlem af foreningen. Den repræsentant for foreningen, der skal

afholde auktionerne, skal godkendes af landbrugsministeren.

Stk. 3. Førinden bevillingen meddeles, gives der kommunalbestyrelsen lejlighed til at erklære sig om andragendet.

§ 2. Lov nr. 178 af 7. juni 1958 om afholdelse af frivillig offentlig auktion over indenlandske pelsdyrskind og huder ophæves.

§ 3. Denne lov gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Givet på Christiansborg slot, den 4. december 1963.

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

FREDERIK R.

Karl Skytte

Bekendtgørelse af Lov om bekæmpelse af muldvarpe.

Herved bekendtgøres lov nr. 109 af 31. marts 1953 om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt med de ændringer, der følger af lov nr. 299 af 21. december 1957 og lov nr. 221 af 3. juni 1967.

Kapitel I. Muldvarpe.

§ 1. Landbrugsministeren kan efter indstilling fra landbo- eller husmandsforeninger eller kommunalbestyrelser i det omfang, han skønner det påkrævet, pålægge enhver kommunalbestyrelse med passende mellemrum at foretage en rationel bekæmpelse af muldvarpe på de i kommunen beliggende faste ejendomme, for så vidt angår skovbevoksninger på over 5 ha dog kun på et 20 m bredt bælte langs skovens yderskel.

Stk. 2. I indstillingen må angives grænserne for det område, inden for hvilket en rationel bekæmpelse af muldvarpen ønskes påbudt.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan i egne, hvor muldvarpen er så udbredt, at betydende erhvervsinteresser skades, iværksætte bekæmpelse som anført i stk. 1.

Stk. 4. For at sikre virkningerne af en sådan bekæmpelse kan kommunalbestyrelsen træffe aftale med kommunalbestyrelserne i den kreds af kommuner, der er beliggende i dens omegn, om at muldvarpebekæmpelse iværksættes samtidig og på samme måde.

§ 2. Bekæmpelsen skal ske ved dertil af kommunalbestyrelsen legitimerede udlæggere i overensstemmelse med en af landbrugsministeren udfærdiget instruks.

Stk. 2. Ved bekæmpelsen skal anvendes dertil af landbrugsministeren godkendte bekæmpelsesmidler.

Stk. 3. Størrelsen af det giftudlæggerne tilkommende vederlag fastsættes af kommunalbestyrelsen og skal mindst udgøre den på egnen overenskomstmæssigt fastsatte landarbejderløn.

§ 3. De med bekæmpelsen forbundne udgifter udredes af kommunekassen.

§ 4. Muldvarpe må ikke udsættes her i landet uden landbrugsministeriets tilladelse.

§§ 5-23. (Ophævet).

Kapitel VI. Lovens ikrafttræden m. m.

§ 24. Overtrædelse af § 4 straffes med bøde.

§ 25. Landbrugsministeren træffer de nærmere bestemmelser vedrørende lovens gennemførelse.

§ 26. Denne lov gælder ikke for Færøerne.

Stk. 2. Loven træder i kraft den 1. juli 1953. Fra samme tidspunkt ophæves lov nr. 102 af 4. april 1928 om bekæmpelse af råger med de ændringer, som følger af lov nr. 290 af 4. juli 1942, jfr. lov nr. 75 af 15. marts 1947 og lov nr. 70 af 7. marts 1952, samt lov nr. 115 af 13. marts 1943 om bekæmpelse af muldvarpe.

§ 54 i lov nr. 221 af 3. juni 1967 indeholder følgende bestemmelse:

Stk. 2. Følgende bestemmelser ophæves:

3. Kap. II-V i lov nr. 109 af 31. marts 1953 om bekæmpelse af skadeligt dyre- og fuglevildt med senere ændringer, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 48 af 28. februar 1958.

Denne lovs titel ændres til lov om bekæmpelse af muldvarpe og dens § 24 affattes således: „Overtrædelse af § 4 straffes med bøde.“

De ændringer, som er en følge af lov nr. 221 af 3. juni 1967, træder i kraft den 1. august 1967.

Landbrugsministeriet, den 26. juli 1967.

P. M. V.

Vald. Hornslet.

/ Henny Bloch-Nielsen.

Landbrugsministeriets lovbekendtgørelse nr. 797 af 11. december 1987

Bekendtgørelse af lov om voldgift i tvistigheder angående krydsbefrugtning i frøavl og sygdomssmitte på markafgrøder

Herved bekendtgøres lov nr. 138 af 23. marts 1948 om voldgift i tvistigheder angående krydsbefrugtning i frøavl og sygdomssmitte på markafgrøder, med de ændringer, der følger af lov nr. 175 af 30. april 1969.

§ 1. *Krydsbefrugtning*, hvorved i nærværende lov forstås fremmedbefrugtning af frøafgrøder, omfattes af denne lov, når sådan befrugtning truer med at indtræde fra anden mands kulturplanter i højst 800 m afstand, og når planternes art er opført på den loven vedføjede fortegnelse over krydsbefrugtning. Denne lov omfatter ikke krydsning fra vildtvoksende planter med undtagelse af vild gulerod, der af avlere af gulerodsfrø kan kræves uskadeliggjort såvel på privat som på offentlig grund, når den frembyder krydsningsfare for den pågældende avl, og når frøavleren udreder de med uskadeliggørelsen forbundne omkostninger. Såfremt ejere af arealer, hvorfra krydsningsfare fra vild gulerod truer, ikke vil tillade uskadeliggørelse kan vedkommende frøavler indbringe sagen for vedkommende voldgiftsudvalg i overensstemmelse med reglerne i nærværende lov.

Stk. 2. Sygdomssmitte på markafgrøder omfattes af denne lov, når smitteoverførelse har fundet sted fra anden mands afgrøder eller vildtvoksende planter under væksten, og når sygdommenes og afgrødernes art opføres på en fortegnelse over sygdomssmitte, som landbrugsministeren efter forhandling med De danske Landboforeninger, De danske Husmandsforeninger, Statens Planteavlssudvalg og Plantesundhedsrådet er bemyndiget til at udfærdige, angivende dels afgrøder, der

beskyttes af loven, dels sygdomsårsager og sådanne smittefarlige, dyrkede eller vildtvoksende, planter, der omfattes af loven.

Stk. 3. Landbrugsministeren kan efter forhandling med De danske Landboforeninger, De danske Husmandsforeninger, Statens Planteavlssudvalg og i sager angående sygdomssmitte tillige Plantesundhedsrådet foretage ændringer i og tilføjelser til de nævnte fortegnelser.

§ 2. Tvistigheder efter nærværende lov afgøres ved voldgift.

Stk. 2. Landet deles i 5 voldgiftskredse, hvis grænser fastsættes af landbrugsministeren. Landbrugsministeren bemyndiges til at ændre antallet af voldgiftskredse, dersom omstændighederne taler derfor.

Stk. 3. For hver voldgiftskreds beskikker landbrugsministeren 6 voldgiftsmænd. De skal have indfødsret, være myndige, uberygtede og rådige over deres bo. Endvidere skal de bo i voldgiftskredsen og være frøavlskyndige uden at have tilknytning til bestående frøfirmaer. Enhver voldgiftsmand fratræder med udgangen af den måned, i hvilken han fylder 70 år. Af voldgiftsmændene beskikker landbrugsministeren en som formand for voldgiftsudvalget i voldgiftskredsen og en til som næstformand at træde i hans sted i tilfælde af forfald.

Stk. 4. Til voldgiftsmænd indstilles for hver voldgiftskreds 3 af De danske Landboforeninger og 3 af De danske Husmandsforeninger.

Stk. 5. Voldgiftsmændene beskikkes for et tidsrum af 5 år, i tilfælde af afgang før tidens udløb dog for den tilbageværende del af den afgædes funktionstid. Sager, der er indbragt for voldgiftsmændene i deres funktionstid, kan uanset dennes udløb tilendebringes af dem. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 6. Den, der første gang beskikkes til voldgiftsmand, afgiver til Landbrugsministeriet en skriftlig erklæring, hvorved han på ære og samvittighed forpligter sig til at udføre sit hverv efter bedste evne og overbevisning.

Stk. 7. Beskikkelserne bekendtgøres ved Landbrugsministeriets foranstaltning.

Stk. 8. Voldgiftsudvalgenes medlemmer oppebærer i befordringsgodtgørelse pr. løbende kilometer det til enhver tid for statstjenestemænd fastsatte beløb eller, hvor henholdsvis jernbane eller ruteautomobil benyttes, fællesklasse- eller ruteautomobiltakst. I tilfælde af befordring med automobil i fællesskab godtgøres befordring efter vognmandstakst. Herudover ydes diæter m.v. efter reglerne for kommissioner, nævnt m.m. i den til enhver tid gældende statstjenestemandslow.

Stk. 9. Medlemmerne kan i hver enkelt sag højst oppebære diæter for 3 mødedage foruden nødvendige rejsedage.

Stk. 10. Den i § 6 nævnte repræsentant for Statens Plantetilsyn oppebærer dagpenge og befordringsgodtgørelse efter de for ham til enhver tid gældende regler.

Stk. 11. Til dækning af omkostningerne ved voldgiftssagen kan voldgiftsudvalget afkræve rekvirenten passende sikkerhedsstillelse.

Stk. 12. For omkostningerne haves udpantningsret hos den part, som det ved kendelsen pålægges at udrede disse.

Stk. 13. Landbrugsministeriet autoriserer de fornødne voldgiftsbøger for hver voldgiftskreds. Udgiften til bøger afholdes af statskassen. Bøgerne opbevares hos vedkommende udvalgs formand.

§ 3. Voldgiftssagen hører under behandling og påkendelse af voldgiftsudvalget i den

voldgiftskreds, hvori den ejendom, hvorfra skade påstås at hidrøre eller true, er beliggende.

Stk. 2. Voldgiftsudvalget består af formanden og 2 andre voldgiftsmænd, som af politimesteren i den politikreds, hvori nævnte ejendom er beliggende, udpeges mellem de for voldgiftskredsen beskikkede voldgiftsmænd. Så vidt muligt udpeges den ene voldgiftsmand blandt de af De danske Landboforeninger og den anden blandt de af Danske Husmandsforeninger indstillede voldgiftsmænd.

Stk. 3. Formanden og medlemmerne af voldgiftsudvalget må ikke være beslægtet med nogen af parterne så nær som søskendebørn eller i tilsvarende grad besvogret med nogen af dem eller have personlig interesse i sagen. Uenighed i så henseende afgøres bindende af politimesteren, jfr. stk. 2, på en af parternes forlangende.

§ 4. En jordbruger, der for de i denne lov omhandlede voldgiftsudvalg agter at fremføre klage angående stedfunden smitteoverførelse eller truende krydsbefrugtning, må herom skriftlig henvende sig til politimesteren i den politikreds, hvori den ejendom, hvorfra skade påstås at hidrøre eller true, er beliggende.

Stk. 2. Forinden klagen indgives, skal klageren i anbefalet brev med mindst tre døgns varsel have givet brugeren af den skadevoldende ejendom meddelelse om, at sagen vil blive indbragt for voldgiftsudvalget. Såfremt sådan meddelelse ikke er sket, skal politimesteren afvise klagen.

Stk. 3. Klage over stedfunden sygdomsmitte skal indsendes snarest muligt, efter at sygdommen har vist sig, og inden en af landbrugsministeren efter forhandling med Statens Planteavlsvudvalg og Plantesundhedsrådet fastsat frist, der bekendtgøres i tilknytning til den i § 1, stk. 2 og 3, omhandlede fortegnelse over sygdomsmitte.

Stk. 4. Klage over truende krydsbefrugtning skal indsendes snarest efter, at fare for krydsning skønnes at ville kunne indtræde, og så vidt muligt et passende tidsrum for krydsning vil kunne ske.

Stk. 5. Såsnart klage er modtaget tillige med dokumentation for, at den i stk. 2 omhandlede meddelelse er sket, tilstiller politi-

mesteren formanden for vedkommende voldgiftsudvalg klagen tilligemed meddelelse om, hvilke 2 af de for voldgiftskredsen beskikkede voldgiftsmænd, der er udmeldt til sammen med formanden at tage sagen under behandling og påkendelse.

Stk. 6. Voldgiftsudvalget afgør først om klagen er indgivet rettidigt. I modsat fald afsiges kendelse om, at sagen afvises.

§ 5. Sagens behandling indledes af voldgiftsudvalget, eventuelt af formanden alene, ved forligsprøve, som også kan optages senere, når anledning dertil gives. Formanden for voldgiftsudvalget kan afkræve klageren en redegørelse angående det påklagede forhold.

Stk. 2. Når sagen optages til behandling, afkræver formanden for voldgiftsudvalget straks parterne oplysning om eventuelle aftagere ifølge kontrakt og andre i avlen særskilt berettigede, jfr. § 7, stk. 3. Han giver derefter ved anbefalet brev med 3 døgn's varsel parterne og de bekendte særskilt berettigede meddelelse om tid og sted for første mødes afholdelse. Tilsigelse kan ske ved stævningssmand, jfr. § 153 i lovebekendtgørelse nr. 212 af 1. oktober 1936 af lov om rettens pleje.

§ 6. Angår klagen *sygdomssmitte*, skal voldgiftsudvalget udtage planteprover fra såvel skadelidtes som skadevolderens mark. Udvalget afæsker snarest muligt Statens Plantetilsyn en erklæring over de udtagne prøver.

Stk. 2. Går nævnte tilsyns erklæring ud på, at sygdommen eller afgrødernes art ikke omfattes af denne lov, jfr. § 1, afsiger voldgiftsudvalget kendelse om, at klagen afvises, jfr. § 8, stk. 2. Skønner voldgiftsudvalget på grundlag af tilsynets erklæring, foretagen besigtigelse og de øvrige foreliggende oplysninger, at den forvoldte skade er uden økonomisk betydning, afvises klagen ligeledes ved kendelse, jfr. § 8, stk. 2. Skønner voldgiftsudvalget derimod på det nævnte grundlag, at klagen kræver nærmere undersøgelse, skal ommeldte tilsyn på begæring af voldgiftsudvalget snarest muligt foretage en undersøgelse af forholdene på stedet og herom afgive beretning til voldgiftsudvalget. En repræsentant for tilsynet kan af voldgiftsudvalget indkaldes til at møde under sagens behandling.

§ 7. Til det første møde skal parterne møde enten personlig eller ved en myndig og uberygtet befuldmægtiget. Udebliver klageren fra mødet uden at lade sig repræsentere ved en lovlig befuldmægtiget, afvises sagen, og ved kendelsen kan efter indklagedes påstand klageren pålægges at udrede en passende godtgørelse til indklagede for det forgæves møde, jfr. i øvrigt § 8, stk. 2. Udebliver den indklagede uden at lade sig repræsentere ved en lovlig befuldmægtiget, kan klagerens fremstilling, for så vidt denne ikke strider mod det i sagen i øvrigt oplyste, lægges til grund ved tvistens afgørelse. Udebliver begge parter, afsiges kendelse om, at sagen hæves, jfr. § 8, stk. 2. Godtgør den udeblivende part inden 3 døgn, at hans udeblivelse fra det berammede møde skyldes en ham utilregnelig årsag, kan han forlange sagens behandling genoptaget, som om han ikke var udeblevet.

Stk. 2. Formanden leder mødet, fører voldgiftsbogen og tilrettelægger sagens behandling.

Stk. 3. Hver af parterne er forpligtet til at give voldgiftsudvalget enhver af dette forlangt oplysning vedrørende sagen og til at afgive til udvalget samtlige sagens vedkommende bevisligheder. Tilsidesætter en af parterne denne forpligtelse, kan modpartens angivelser på det pågældende punkt lægges til grund ved sagens afgørelse.

Stk. 4. Voldgiftsudvalget kan udsætte sagen til vidneførsel for domstolene.

Stk. 5. Det påhviler voldgiftsudvalget at fremme enhver foreliggende sag så hurtigt, som dennes omstændigheder muliggør.

Stk. 6. Voldgiftsmændene er under det samme ansvar, som efter den almindelige straffelovgivning påhviler personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, for uberettiget åbenbaring af tjenestehemmeligheder, forpligtet til ikke at meddele uvedkommende underretning om, hvad de i medfør af deres hverv erfarer om de pågældende forhold, ud over, hvad der indeholdes i den af dem afsagte kendelse.

§ 8. Voldgiftsudvalgets afgørelser træffes ved stemmeflerhed. Er der ikke flertal for nogen afgørelse, er formandens stemme afgørende. Kendelser skal være ledsaget af grunde.

Stk. 2. Forlig og kendelser skal indeholde afgørelse af, hvem af parterne det påhviler at

afholde de med voldgiften forbundne omkostninger og med hvilke beløb.

Stk. 3. Forlig og kendelser indføres i voldgiftsbogen og underskrives af voldgiftsudvalgets medlemmer, forlig tillige af parterne.

Stk. 4. Bekræftet udskrift af kendelse indsendes i 2 eksemplarer til Landbrugsministeriet, hvorhøjs formanden inden 3 døgn i anbefalet brev meddeler hver af parterne bekræftet udskrift på ustemplet papir. Yderligere udskrifter betales med 1 kr. pr. stk. Beløbet tilfalder formanden.

§ 9. I sager angående stedfunden sygdomssmitte skal voldgiftsudvalget, når skade af økonomisk betydning skønnes forvoldt, i mangel af forlig ved kendelse fastslå, at erstatning skal ydes, samt fastsætte erstatningens størrelse.

Stk. 2. Landbrugsministeren bemyndiges til efter forhandling med De danske Landboforeninger, Danske Husmandsforeninger, Statens Planteavlssudvalg og Plantesundhedsrådet at fastsætte de nærmere regler for erstatningens beregning.

§ 10. I sager angående truende krydsbefrugtning afgør voldgiftsretten i mangel af forlig ved foreløbig kendelse, om der til forebyggelse af krydsning mellem de pågældende afgrøder skal foretages ompløjning eller andre forebyggende foranstaltninger, og i bekræftende fald hvem af parterne, der under hensyn til avl i tidligere år, til først påbegyndte foranstaltninger til frøavl og til afgrødernes værdi efter areal og beskaffenhed m.v. skal foretage forebyggende foranstaltninger.

Stk. 2. Hvis den forpligtede ikke rettidigt har udført disse som pålagt, skal formanden for voldgiftsudvalget efter modpartens anmodning lade foranstaltningerne udføre for den forpligtedes regning, eventuelt ved fogedens bistand. Det hertil medgæede beløb kan inddrives ved udpantning hos den forpligtede.

Stk. 3. I den foreløbige kendelse fastsættes efter samme hensyn som ovenfor nævnt, om den forpligtede har krav på erstatning hos modparten. Den, der vidste eller burde vide, at modparten først havde truffet foranstaltninger til frøavl, kan ikke tilkendes erstatning.

Stk. 4. Erstatningen fastsættes i en senere endelig kendelse dels til de med de pålagte forebyggende foranstaltningers udførelse forbundne udgifter, dels til det tab af udbytte, som opgøres ved voldgiftsudvalgets skøn.

Stk. 5. I erstatningen bliver at fradrage det udbytte, der er eller efter voldgiftsudvalgets skøn kunne være indvundet ved anden anvendelse af det omløjede areal, eller den værdi, der opnås af de afgrøder, som er blevet undergivet forebyggende foranstaltninger.

Stk. 6. Erstatning kan ikke tilkendes, hvis den forpligtede ikke rettidigt har foretaget foranstaltningerne som pålagt.

§ 11. De i medfør af denne lov afsagte kendelser kan indankes for to stående voldgiftsdomstole, der nedsættes henholdsvis for Jylland og for øerne. Dog kan voldgiftsudvalgets afgørelse i henhold til § 10 om, hvorvidt og i bekræftende fald hvilke forebyggende foranstaltninger der skal foretages, og hvilken af parterne der skal foretage dem, ikke påankes.

Stk. 2. Voldgiftsdomstolen består af en retskyndig formand, der skal opfylde betingelserne for at kunne beskikkes til fast dommer i en ordinær ret, og fire medlemmer, der skal have indfødsret, være frøavlsskyndige, myndige, uberygtede og ikke ude af rådighed over deres bo. Enhver voldgiftsmand fratræder med udgangen af den måned, i hvilken han fylder 70 år. Formanden og medlemmerne beskikkes af landbrugsministeren for et tidsrum af 5 år. I hver enkelt sags behandling og påkendelse deltager formanden og to medlemmer. De kan tilendebringe de dem forelagte sager, usanset at deres funktionstid måtte udløbe forinden.

Stk. 3. Genbeskikkelse kan finde sted.

Stk. 4. På voldgiftsdomstolen finder reglerne i § 2, stk. 7-13, tilsvarende anvendelse. Dog tilkommer der voldgiftsdomstolens medlemmer 1. classes jernbanebillet, hvor jernbanen benyttes.

§ 12. Begæring om en kendelses prøvelse ved den i forrige paragraf omhandlede voldgiftsdomstol indgives skriftlig til formanden for det voldgiftsudvalg, der har afsagt kendelse i første instans, i løbet af 8 dage fra kendelsens afsigelse og må være ledsaget af en udskrift af den afsagte kendelse samt så-

gens dokumenter, der i dette øjemed skal udlånes parterne.

Stk. 2. Formanden for voldgiftsudvalget tilstiller formanden for voldgiftsdomstolen, jfr. § 11, begæringen og sagens dokumenter, hvorefter formanden for voldgiftsdomstolen tilkalder to af medlemmerne til at medvirke ved sagens behandling og påkendelse.

Stk. 3. Parterne er ikke bundne ved proceduren for voldgiftsudvalget; nye oplysninger og anbringender kan fremføres. For sagens behandling ved voldgiftsdomstolen finder reglerne i §§ 6-10 tilsvarende anvendelse; dog skal ny erklæring fra Statens Plantetilsyn

ikke indhentes.

§ 13. De i medfør af denne lov indgåede forlig og afsagte kendelser kan tvangsfuldbyrdes efter lovgivningens almindelige regler om fuldbyrdelse af forlig og domme, jfr. dog § 2, stk. 12, og § 10, stk. 2.

§ 14. Denne lov, der ikke gælder for Færøerne, træder i kraft 3 måneder efter dens bekendtgørelse i Lovtidende, dog tidligst 1. april 1949, for så vidt angår afgrøder, der er udlagt i 1948 i henhold til en før 1. april 1948 indgået kontrakt.

Landbrugsministeriet, den 11. december 1987

Laurits Tørnæs

/ Henrik Wanscher

Bilag**Fortegnelse over Krydsbefrugtning**

Frøafgrøder, der beskyttes af loven	Krydses med følgende af lovens omfattede plantearter, herunder også stokløbere af disse
Runkelroe	Alle runkelroesorter og -stammer samt sukkerroe, fodersukkerroe, rødbede og bladbede.
Sukkerroe	Alle sukkeroearter og -stammer samt runkelroe, fodersukker, rødbede og bladbede.
Fodersukkerroe	Alle sorter og stammer af Fodersukkerroer samt sukkerroe, runkelroe, rødbede og bladbede.
Kålroe	Alle sorter og stammer af kålroe samt turnips, raps, rybs og sarepta-sennep.
Turnips	Alle sorter og stammer af turnips samt kålroe, raps, rybs og sarepta-sennep.
Gulerod	Alle sorter og stammer af gulerod.
Rødbeder	Alle bedesorter.
Kål	Alle Kålsorter.
Radis	Andre radissorter.